

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 156/2539

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ พลตำรวจสำรองพิเศษประสิทธิ์ สองสั่น จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 72, ป.วิ.อ. มาตรา 158, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยได้บังอาจมีอาวุธปืนพกกระสุนปืน และแม็กกาซีนปืนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ตามกฎหมาย โดยไม่ได้บรรยายฟ้องว่า มีอาวุธปืนไม่ปรากฏหลักฐานใบอนุญาตให้มีและใช้จากนายทะเบียน และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองและพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมืองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยให้การรับสารภาพ คดีจึงต้องฟังข้อเท็จจริงว่า อาวุธปืนที่จำเลยมีไว้ในครอบครองและพาไปโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้นเป็นอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่น จำเลยจึงมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 72 วรรคสาม ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามมาตรา 7, 72 วรรคแรก และศาลอุทธรณ์พิพากษายืนนั้นจึงไม่ชอบ ปัญหาข้อนี้แม้จำเลยจะไม่ได้อุทธรณ์และฎีกา แต่เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจแก้ไขให้ถูกต้องได้

องค์คณะ

อูระ หวังอ้อมกลาง · ปราโมทย์ ขพานนท์ · เสริม บุญทรงสันติกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/156/2539>